

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.II.37.435/2021/6.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

A felperes:

felperes

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Sztrókay Eszter Judit ügyvéd

(cím2)

Az alperes:
Főigazgatóság

Országos Idegenrendészeti

(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője:

Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék

13.K.701.672/2021/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 13.K.701.672/2021/10. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kínai állampolgár, a házastársával 2019. november 20. napján turizmus célú vízummal érkezett Magyarországra. 2019. december 10. napján nyújtott be az elsőfokú idegenrendészeti hatóságnál méltányossági és egyéb célú tartózkodási engedély iránti kérelmet. Az elsőfokú hatóság 106-1-8950/3/2020-T. számú, a méltányossági kérelemnek helyt adó, egyben – a tartózkodási cél igazolatlansága miatt – a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet elutasító, és a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasító döntését a felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2020. április 17. napján kelt 106-T-11474/3/2020. számú határozatával helybenhagyta.

[2] A felperesnek az alperes határozata ellen előterjesztett keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2020. október 16. napján kelt 32.K.705.787/2020/7. számú ítéletével (a továbbiakban: törvényszéki ítélet 1.) az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a fellebbezési eljárásban a felperes egyéb tartózkodási célként az ingatlanszerzésen túl nyelvtanulásra is hivatkozott, amelyre vonatkozóan a fellebbezése mellékleteként igazolást csatolt. Rámutatott arra, hogy fellebbezési eljárásban felmerült újonnan megjelölt tartózkodási célt az alperes érdemben is vizsgálta, ezért a tényállás e körben történő tisztázása érdekében nem lett volna mellőzhető hiánypótlás kibocsátása. Ennek elmulasztása miatt az alperes nem jutott olyan helyzetbe, hogy a kérelem vonatkozásában megalapozott döntést hozzon, mely az ügy érdemére kiható lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül. Az új eljárásra alperes számára a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 86/K. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes által megjelölt nyelvtanulási cél igazoltsága tekintetében megfelelő határidő tűzésével hiánypótlásra történő felhívását és annak eredménye alapján történő érdemi döntés meghozatalát írta elő.

[3] A megismételt eljárásban az alperes a felperest a nyelvtanulással összefüggő igazolások és három havi számlaforgalmára vonatkozó kimutatás benyújtása érdekében hiánypótlásra hívta fel. A felperes a felhívásra csatolta az ELTE Bölcsészettudományi Kar Távol-Keleti Intézet által 2020. október 14. napján kiállított igazolást, miszerint 2020. január 6. és április 1. napja között heti két alkalommal, összesen 100 órát tanult magyar nyelvet az Intézet alá tartozó „Egy Övezet, Egy Út” Kutatóközpont által indított A1 magyar nyelvtanfolyamon, és amelynek eredményeként az A1 szintű vizsgát teljesítette, továbbá arról, hogy 2020. szeptember 1. és november 26. között heti két alkalommal 100 órás A2 magyar nyelvtanfolyamon vett részt. Csatolta továbbá a C. Nyelviskola által 2020. október 14. napján kiállított igazolást, amely szerint a felperes 2020. május 1. és augusztus 31. között között skype-on keresztül magyar nyelvi képzésben vett részt heti kétszer 60 percben. A felperes nyilatkozott arról, hogy folytatni kívánja tanulmányait, célja a B2 nyelvvizsga, majd a felsőfok letétele magyar nyelvből. Mellékelte továbbá igazolását a házastársa bankszámlájáról.

[4] Az alperes 2020. december 14. napján kelt 106-T-11474/21/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. Indokolásában a Harmtv. 13. § (1) bekezdés a), c)-i) pontjaiban, 18. § (1), 28. § (1)-(2) bekezdéseiben, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. §-ban

foglaltakat felhívva megállapította, hogy a felperes érvényes magánútlevéllel, magyarországi ingatlannal rendelkezik, amely egyben a jelenlegi tartózkodási helye is, ezért a magyarországi szálláshelye igazolt. Rendelkezik a magyarországi megélhetési költségét biztosító és tovább-, vagy visszautazáshoz szükséges anyagi fedezettel, és az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottak tekinthető.

[5] Megállapította ugyanakkor, hogy a felperes tartózkodása nem engedélyezhető, mert a magyarországi egyéb tartózkodási célját nem igazolta. A felperes magyarországi ingatlanával összefüggésben leszögezte, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság több ítéletében is kimondta, hogy a magyarországi ingatlantulajdonnal történő rendelkezés önmagában nem jelenti a tartózkodási cél igazoltságát. A nyelvtanulással kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a cél igazoltságát a kérelmezőnek okiratokkal is kellőképpen alá kell támasztania és ez nem elegendő indok a magyarországi tartózkodás engedélyezéséhez. Több elsőfokú bírósági döntésre utalva kifejtette, hogy önmagában és kizárólag nem alapozza meg az egyéb célú magyarországi tartózkodást, ha egy külföldi a magyar nyelvet Magyarországon szeretné elsajátítani.

[6] Hangsúlyozta, hogy mérlegelési jogkörében hozta meg döntését, amelynek során arra a következtetésre jutott, hogy önmagában a nyelvtanulás nem elegendő indok a felperes magyarországi tartózkodása engedélyezéséhez. Megjegyezte, hogy a korábbi elsőfokú ítéletek is rámutattak arra, hogy indokolatlanul parttalanná és visszaélésekre alkalmassá tenné a tartózkodás engedélyezésének lehetőségét, ha az engedélyezéshez elegendő lenne kizárólag a nyelvtudásra, mint egy valamilyen jövőbeli lehetőséget megalapozó körülményre való hivatkozás. A felperes magyar nyelvtanulása online is megoldható, illetve azt a hazájában is folytathatja. Kifejtette, hogy a legutóbbi nyelvtanfolyam 2020. szeptember 1. napjától november 26. napjáig tartott, melyre tekintettel megállapítható, hogy a felperes esetében nem valósul meg a 180 napon belül 90 napot meghaladó tartózkodásának igazoltsága.

A kereseti kérelem és az alperes védirata

[7] A felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését és a hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a Harmtv. 87/M. §-ában foglaltak szerinti mérlegelési jogkörben meghozott döntése során az eljárási és az anyagi jogszabályokat egyaránt megsértette, mert a mérlegelése okszerűnek, logikusnak és jogszerűnek nem tekinthető, az általa megállapított tényekből, bizonyítékokból téves következtetésre jutott, a döntésének logikus, okszerű és ésszerű indokai nem állapíthatóak meg, ezzel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-a és 62. §-a is sérült.

[8] Álláspontja szerint a jogbiztonság követelményének nem felel meg, hogy a méltányossági kérelme elbírálásakor az alperes értékelte az ingatlanbefektetést, – a becsatolt bankkivonatok alapján igazolt – házastársa jelentős vagyonát és a méltányossági kérelemnek helyt adott, majd ezt követően ugyanezen körülményeket ismételten értékelve más végkövetkeztetésre jutott.

[9] Hangsúlyozta, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban a korábbi bírósági ítéletben foglaltaknak megfelelően kellett volna eljárnia, és lényegében kizárólag azt kellett volna ellenőriznie, hogy a kibocsátott felhívásnak teljes körűen eleget tett-e, mert ez esetben az általa csatolt igazolások alapján a kérelmét teljesítenie kellett volna.

[10] Sérelmezte, hogy az alperes hiánypótlási felhívása nemcsak a bíróság által korábbi ítéletben elrendelt nyelvtanulás igazolására, hanem azon túlterjeszkedve, a megélhetésre vonatkozó igazolásokra is kiterjedt. Miután a felperes igazolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, az alperes döntése jogsértő. Álláspontja alátámasztására

hivatkozott több, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott ítéletben, továbbá a Kúria Kfv.III.37.842/2016/6. számú ítéletben foglaltakra.

[11] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokokat fenntartva a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[12] A bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésben, 85. § (1)-(2), 97. § (4) bekezdéseiben, a Harmtv. 13. § (1) bekezdés a) pontban és c)-i) pontjaiban, 18. § (1) bekezdés a) pontban, 28. § (1) bekezdésben, továbbá a Vhr. 29. § (2) bekezdésben foglaltakra.

[13] Indokolásában leszögezte, hogy döntésében mindenekelőtt a törvényszéki ítélet 1. megsértésére vonatkozó felperesi érveket kellett megvizsgálnia. E körben kifejtette, hogy a korábbi ítélet az alperes számára a nyelvtanulással kapcsolatosan hiánypótlási felhívás kibocsátását írta elő, arra azonban nem tartalmazott előírást, hogy az új eljárás során az alperes a további tartózkodási feltételeket minden további vizsgálat nélkül köteles elfogadni. Ezért nem volt elzárva attól, hogy a felperes megélhetését ismételten vizsgálja.

[14] A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a törvényszéki ítélet 1. alapján önmagában a nyelvtanulás igazoltsága a tartózkodási engedély kiadását eredményezi, ugyanis az ítélet ilyet kifejezetten nem írt elő. A Kúria KGD2012. 69. számú eseti döntésében foglaltakra utalva kifejtette, hogy a kérelem elbírálása a csatolt okiratok alapján az alperes mérlegelési joga és kötelessége. Leszögezte, hogy a megismételt eljárásban meghozott alperesi határozat a törvényszéki ítélet 1. előírásainak eleget tesz, ezért semmisségi ok nem volt megállapítható, míg a felperes által hivatkozott ítéletek eltérő tényállásuk okán jelen perben nem voltak irányadók.

[15] Az alperes okszerűtlen mérlegelésével összefüggő felperesi érveléssel kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a felperes a tartózkodása céljaként elsődlegesen nyelvtanulását jelölte meg, amely önmagában a tartózkodás igazolásához nem elegendő. Az általa csatolt okiratok ezt a célt kizárólag 2020. november 26. napjáig igazolták, így lényegében a Vhr. 29. § (2) bekezdésében foglalt okirati igazolási kötelezettségét mulasztotta el azzal, hogy ezt meghaladó időtartamra nyelvtanulást nem igazolt, melyre az alperesi határozat 6. oldal 1. bekezdésének utolsó mondata kifejezetten hivatkozott is. Mindezek alapján arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a felperes kérelmét okszerűen mérlegelve állapította meg, hogy a felperes nyelvtanulási egyéb célja nem igazolt.

[16] Kifejtette, hogy a felperes további okirattal igazolt ingatlantulajdon megléte kapcsán az alperes szintén a bírói gyakorlattal összhangban jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy ez önmagában nem elégséges a tartózkodási cél igazolására. Megjegyezte, hogy a felperes által hivatkozott alapelv, illetőleg a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettség megsértése nem volt megállapítható, a felperes által hivatkozott kúriai ítéletek pedig eltérő tényállásuk okán jelen perre nem voltak irányadóak. Utalt arra is, hogy a jelen bíróság másik tanácsának a felperes házastársa ügyében hasonló tényállás mellett hozott ítélete a jelen per tanácsát nem kötötte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az alperes határozatának elsőfokú közigazgatási határozatra kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ad) alpontjára és b) pontjára figyelemmel kérte, mert az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében szükséges, és a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt. E körben hivatkozott a Kúria közzétett Kfv.37.842/2016/6., Kfv.IV.37.590/2020/5., Kfv.III.38.143/2018/11. és Kfv.IV.35.279/2020. számú határozataira, melyekkel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet ellentétes.

[19] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen döntött arról, hogy az alperes határozata a törvényszéki ítélet 1. utasításában foglaltaknak megfelel. A KGD2012. 69 számon közzétett határozatra utalva kifejtette, hogy a megismételt másodfokú eljárásban a törvény nem zárja ki a bizonyítási eljárás lefolytatását, de az nem lehet parttalan, nem terjeszkedhet túl az ítéletben előírt bizonyításon. A BH2020. 347. számú döntésben foglaltakra hivatkozva kiemelte, hogy a hatóság köteles az újabb határozat meghozatala során a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, ezen iránymutatás indokoltságát, szükségességét nem mérlegelheti, nem szűkítheti le és nem értelmezheti át, mint ahogy a jelen ügyben történt.

[20] Anyagi jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a törvényszék ítélete a Harmtv. rendelkezéseinek és a már kialakult kúriai gyakorlatnak nem felel meg. Miután az alapeljárásban az egyéb tartózkodási cél Harmtv.-ben előírt többi feltételének maradéktalanul megfelelt, a megismételt eljárásban az alperesnek kizárólag azt kellett ellenőrizni, hogy az ítélet rendelkezése szerint kibocsátott felhívás teljesítése megfelelően történt-e, annak eleget tett-e, és ez alapján kellett volna a döntését meghoznia. Kifejtette, hogy a hiánypótlási felhívásnak maradéktalanul eleget tett, a 2020. novemberben előterjesztett nyilatkozatával a nyelvi képzést teljes körűen igazolta, és a hiánypótlásra tett nyilatkozata időpontjában az ELTE nyelvtanfolyam még folyamatban volt.

[21] Az elsőfokú bíróság érvelésével szemben a hiánypótlási felhívás kiterjesztése jogsértő, ez alapján ugyanis a megismételt eljárásban a hatóság parttalanul, bármilyen, akár az összes körülményt újra értékelhetné, amely a bírósági utat kiüresítené. Miután a megismételt eljárásban a felperes megfelelően és teljes körűen igazolta az egyéb tartózkodási célt, a nyelvtanulást és annak eredményességét is, így nem logikus, nem ésszerű és nem jogszerű az alperes végkövetkeztetése, illetve annak a második felülvizsgálati eljárásban történő ítéleti jóváhagyása.

[22] A nyelvtanulás, mint egyéb cél igazolásával összefüggésben kiemelte, hogy az alperes a megismételt eljárásban a bírói döntésben előírt szempontrendszert ismételten figyelmen kívül hagyva hozta meg elutasító döntését. Érvelése szerint iratellenes az elsőfokú bíróság megállapítása, miszerint egyéb célként elsődlegesen a nyelvtanulást jelölte meg, ugyanis hivatkozott megfelelő lakhatási, megélhetési körülményeire, a magyar nyelv tanulására, egyházi kapcsolatára, és arra is, hogy ingatlanbefektetése miatt szükség van a folyamatos magyarországi jelenlétére.

[23] Megjegyezte, hogy bár a mai napig tanulja a magyar nyelvet, a tartózkodási kérelmét nem tanulmányi, hanem egyéb célból terjesztette elő. Ezért okszerűtlen az alperesi és bírói hivatkozás, miszerint a felperes által igazolt nyelvtanfolyam nem elégséges időtartamra szólt, hiszen a nyelvtanulás az egyik, de nem kizárólagos oka az egyéb célok indokainál. A törvény miniszteri indokolásában, valamint a Kúria Kfv.37.842/2016/6. számú ítéletének [17] bekezdésében foglaltakra utalva hangsúlyozta, hogy kiemelten fontos, hogy a mérlegelés szempontjai a határozatban egyértelműen megjelenjenek, és a hatóság valamennyit mérlegelje. Számos körülményt igazolt, amely a törvény által meghatározott más célokba nem illeszthető bele, ezért jelölte meg kérelmében az egyéb célt.

[24] Érvelése szerint az alperes döntése az Ákr. 62. §-ban és a Harmtv. 87/M. §-ban rögzítettek szerinti mérlegelési jogkörben hozott határozatnak nem felel meg, mert a mérlegelésnek okszerűnek, logikusnak és jogszerűnek kell lennie, az alperes határozata és ebből következően a jogerős ítélet jogszabálysértő. Az alperes mérlegelése során a tényekből és bizonyítékokból téves következtetésre jutott, továbbá a jogszabályt tévesen értelmezte, ezért az alperesi döntés és az ezt elfogadó ítélet is jogszabálysértő.

[25] Az alperes az alap és a megismételt eljárásban egyaránt elfogadta, hogy az általa megjelölt ingatlantulajdon és nyelvtanulás minősülhet olyan egyéb célnak, amely alapján tartózkodási engedély kérhető. A megismételt eljárás során ez utóbbira a korábbi ítélet alapján bizonyítási eljárást is lefolytatott, amellyel összefüggésben a felperes arra is nyilatkozott, hogy célja a felsőfok megszerzése. Ezt követően indokolásában az alperes mégsem mérlegelte a rendelkezésre álló tényeket, hanem saját bizonyítási cselekményének szükségtelenségét is kimondva állapította meg, hogy a felperes nem kaphatta meg a tartózkodási engedélyt, mivel a hivatkozott döntések alapján a nyelvtanulás önmagában nem ad alapot a tartózkodásra. Hasonlóképpen indokolta az ingatlanszerzést is, ugyanakkor a tervezett külföldre települést, illetőleg a vallási hivatkozását egyáltalán nem értékelte, amely jogszabálysértő. Mindezek alapján nem helytálló az az ítéleti megállapítás sem, miszerint a felperes nyelvtanulási célja nem igazolt, és az ingatlantulajdon megléte önmagában nem elégséges a tartózkodási cél igazolására, hiszen e két cél együttesen megfelel az egyéb célra vonatkozó törvényi rendelkezéseknek, ezeket önmagában elkülönülten kezelve hozott döntés téves.

[26] Arra is hivatkozott, hogy a házastársa, Hu Cheng ügyében a Fővárosi Törvényszék a K.708.188/2020/9. számú döntésében, jelen elsőfokú ítélettől eltérő álláspontra helyezkedett. A házastársa kereseti kérelemnek helyt adva az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és alperest új eljárásra kötelezte megállapítva, hogy a megjelölt ingatlantulajdon és a nyelvtanulás minősülhet olyan egyéb célnak, amely alapján egyéb célú tartózkodási engedély kérhető. Miután jelen esetben a mérlegelés valós szempontjainak hiányában megalapozatlan mérlegeléssel került sor a döntés meghozatalára, az azt helybenhagyó ítélet is jogszabálysértő.

[27] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, hangsúlyozva, hogy az az irányadó jogszabályoknak megfelel, és határozata meghozatala során sem anyagi, sem eljárási jogszabálysértést nem követett el. Kiemelte, hogy a megismételt másodfokú eljárás során a korábbi bírósági döntésben foglaltaknak megfelelően járt el, és helytállóan állapította meg, hogy a felperes a csatolt dokumentumok alapján a nyelvtanulási célt, mint egyéb célt megfelelően nem igazolta.

[28] Kiemelte, hogy a felperes által megjelölt kúriai döntések eltérő tényállás mellett kerültek meghozatalra, jelen ügyel nem mutatnak hasonlóságot, kizárólag annyiban, hogy a kérelmező szintén egyéb célú tartózkodást jelölt meg a kérelmében. Hangsúlyozta, hogy az egyéb célt a kérelmezőnek megfelelő okiratokkal kell igazolnia, ugyanakkor azon saját nyilatkozat, hogy a jövőre vonatkozóan befektetési szándéka van és keresztényi vallási csoportokhoz kötődik, nem tekintendő olyan súlyú bizonyítéknak, amely alapján a tartózkodási cél megfelelő módon igazolt. Utalt arra, hogy döntése meghozatalakor kizárólag a 2020. november 26. napjáig bezárólag történő nyelvtanulást alátámasztó dokumentumokkal rendelkezett. Álláspontja szerint a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően a kérelemre indult eljárásban nem volt kötelezettsége a felperes érdekkörébe tartozó körülmények felkutatása, a bizonyítatlanság következményeit a felperesnek kell viselnie, mellyel összefüggésben hivatkozott a Kúria Kfv.VI.38.190/2018/7. számú döntésében foglaltakra is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[30] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[31] A felperes a felülvizsgálati kérelmét – anyagi és eljárási jogszabálysértésekre egyaránt hivatkozva – két okra alapította. A kúriai döntésekre hivatkozva egyrészt azzal érvelt, hogy az alperes a megismételt eljárásban hozott határozata a törvényszéki ítélet 1.-ben foglaltaknak nem felel meg, ezért a döntés megsemmisítése indokolt. Érvelése szerint egyrészt a korábbi ítélet által elrendelt bizonyításon túl az alperes egyéb tárgyú hiánypótlási felhívást nem intézhetett volna felé, másrészt a hiánypótlás maradéktalan teljesítésével az egyéb célú tartózkodási engedély iránti kérelmét teljesíteni kellett volna.

[32] A Kúria ezzel összefüggésben mindenekelőtt utal arra, hogy a felperes által felhívott kúriai döntések nyomán nem vitatható tény, hogy a korábbi ítéletben foglaltakat a közigazgatási hatóságnak a megismételt eljárásban teljesítenie kell, mivel a közigazgatási bíróság határozata tartalmával ellentétes döntés az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján a határozat semmisségét eredményezi, melyet egyébként a bíróságnak erre irányuló kereseti kérelem nélkül, hivatalból is figyelembe kell vennie.

[33] A Kúria megállapította, hogy a bíróság e körben helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes a megismételt fellebbezési eljárásban a törvényszéki ítélet 1. iránymutatásában foglaltaknak megfelelően járt el. Az ítélet ugyanis az alperes számára a fellebbezési eljárásban a nyelvtanulással összefüggő egyéb tartózkodási cél körében hiánypótlás kibocsátását írta elő, melynek az alperes az eljárása során maradéktalanul eleget tett. A törvényszéki ítélet 1. konkrét döntés meghozatalát az alperes számára nem írt elő, és azt sem, hogy a hiánypótlás teljes körű teljesítése az egyéb célú tartózkodási engedély kérelem teljesítését eredményezi. Ítéletében nem állapította meg azt sem, hogy az alperes a megismételt eljárásban semmilyen további – Harmtv.-ben szabályozott – feltételt, körülményt nem vizsgálhat újra és nem értékelhet, mindebből következően az alperes e körben a hiánypótlás bankszámlakivonat előterjesztésére is kiterjedő kibocsátásával az eljárása során olyan eljárási szabálysértést nem követett el, amely az ügy érdemére kihatással lett volna. Itt kell utalni arra, hogy az alperes mindegyik, így a megismételt eljárásban is köteles vizsgálni – az időmúlás és a körülményekben bekövetkező kedvező vagy kedvezőtlen változások okán is –, hogy a tartózkodás egyéb feltételei biztosítottak-e, hiszen csak akkor engedélyezhető a tartózkodás, ha a kérelmező valamennyi jogszabályi feltételt teljesíti. Az alperes eljárása ezért a felperesi érveléssel szemben a felperes által hivatkozott KGD2012. 69. számú, valamint a Kfv.III.38.143/2018/11. számú kúriai döntésekben foglaltaknak egyaránt megfelelt.

[34] A felperes azzal is érvelt, hogy az egyéb tartózkodási célt az eljárás során megfelelően igazolta, ezért az alperes döntése a Harmtv. 87/M. §-ban előírt követelményeknek nem felel meg, a mérlegelése okszerűtlen. Az eljárás során egyéb célként az ingatlanvásárlást és nyelvtanulást is megjelölte, ezen túlmenően pedig arra is hivatkozott, hogy a házastársával együtt Magyarországon szeretne letelepedni, s a Magyarországon lévő keresztény egyházhoz is kötődik. Az egyéb tartózkodási cél mikénti értékelésével összefüggésben a Kfv.III.37.842/2016/6. és a Kfv.IV.37.590/2020/5. számú kúriai döntésekben foglaltakra utalva kifejtette, hogy az egyéb célú tartózkodási engedély elbírálásakor a hatóság széles mérlegelési jogköre miatt kiemelten fontos a mérlegelési szempontok részletes megjelenítése, továbbá több egyéb cél megjelölése esetén, ezen indokok és az eset összes körülményének mérlegelése alapot adhat az egyéb célú tartózkodási engedély megadására.

[35] A Kúria ezzel összefüggésben mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a felperes által ismertetett döntések tükrében sem mellőzhető az egyéb célú tartózkodási engedélyek megítélése körében már kialakult és egységes kúriai gyakorlat. A Kúria jelen tanácsa e

kialakult joggyakorlatot követve a felperes által felhívott fenti döntéseket jelen ügyben nem tekinti kizárólagosan irányadónak, egyrészt azok eltérő tényállása, másrészt amiatt, hogy a korábbi döntések az irányadó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban állóan az egyéb tartózkodási cél mikénti elbírálásával összefüggésben határozott álláspontot foglalnak el.

[36] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes az elsőfokú hatóságnál előterjesztett eredeti kérelmében egyéb célú tartózkodásként kizárólag az ingatlanvásárlást jelölte meg, majd a fellebbezési eljárás során hivatkozott a magyar nyelv tanulására is. A felperes érvelésével szemben az egyéb célú tartózkodási engedély iránti kérelemről a hatóságnak a kérelmet előterjesztő által konkrétan megjelölt cél vagy célok alapján kell döntenie, arra nem kerülhet sor, hogy a kérelem kedvezőtlen elbírálása esetén ugyanazon eljárásban újabb és újabb célokat jelöljön meg. Különösen nem kerülhet sor arra, hogy a felperes a keresetben hivatkozzon olyan okokra, amelyeket a megelőző eljárásban meg sem jelölt, illetőleg semmivel nem valószínűsített [ezt önmagában a Kp. 78. § (4) bekezdése is kizárja]. A Harmtv. 87/M. § (1) bekezdése szerinti határozatban kifejtett mérlegelés nem lehet parttalan, azt a hatóságnak a felperes által konkrétan megjelölt egyéb célok tükrében kell elvégeznie. Mindebből következően a felperes által megjelölt egyéb körülmények, miszerint Magyarországon szeretne letelepedni, illetőleg a magyarországi keresztény egyházhoz kötődik legfeljebb a felperes személyi körülményei során értékelhetők, de nem minősülnek olyan egyéb célnak, amelynek megfelelőségéről a hatóságnak állást kell foglalnia.

[37] Ezt támasztja alá a Kúria a Kfv.II.37.599/2018/8. számú ítélete, amely [14] bekezdésében rámutatott arra, hogy a tartózkodási engedélyezési eljárás kérelemre induló hatósági eljárás, amelynek során a kérelmezőnek kell megjelölnie a kérelme jogalapját és az azt igazoló tényeket, körülményeket. A hatóságnak pedig a kérelemhez igazodóan kell vizsgálnia a tartózkodási cél megalapozottságát, s ehhez igazodóan kell a tartózkodás feltételeiről döntenie. A megjelölt tartózkodási célt kell a hatóságnak értékelnie, és nem elsősorban a felperes által megjelölt egyéb szándékot.

[38] A Kfv.VI.37.178/2018/12. számú ítéletében a Kúria szintén azt hangsúlyozta, hogy a kérelemre induló hatósági eljárásban a kérelmezőnek kell igazolnia, hogy a tartózkodási engedély meghosszabbításának törvényi feltételei fennállnak. Az egyéb célú tartózkodási engedély meghosszabbításának nincs helye, ha a tartózkodás valós célja a családi együttélés biztosítása. A Kúria ezen döntése [16] bekezdésében kiemelte, hogy a Harmtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a 13. § (1) bekezdés a), valamint c) pont szerinti feltételeket teljesítő harmadik országbeli állampolgár a 19-27. §-okban foglalt tartózkodási cél hiányában egyéb célból is tartózkodási engedélyt kapjon. Az elsőfokú bírósággal és az alperessel egyetértve hangsúlyozta, hogy a tartózkodási célok körében az egyéb cél kiegészítő jelleggel került a jogszabályba, alkalmazása pedig addig lehet indokolt, amíg az ügyfél egyéb módon nem tudja tartózkodását rendezni, és a tartózkodási célja a nevesített célok közé nem sorolható be.

[39] Mindezekre figyelemmel a felperes felülvizsgálati kérelmében tévesen érvelt azzal, hogy az alperesnek az általa megjelölt egyéb körülményekről is állást kellett volna foglalnia, erre figyelemmel döntése hiányos. A Kúria rámutat arra, hogy az alperes az egyéb célú tartózkodási engedély iránti kérelemről és mérlegelési jogkörében dönt, ezért annak megváltoztatására, illetőleg hatályon kívül helyezésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló tények értékelése iratellenes és hiányos, valamint okszerűtlen.

[40] A felperes azon okfejtése is téves, miszerint két egyéb cél megjelölése és annak valóságos volta automatikusan a kérelem teljesítését eredményezi. Az elsőfokú bíróság és alperes helyesen érvelt azzal, hogy önmagában egy magyarországi ingatlan megvásárlása az egyéb tartózkodási célt nem igazolja, a magyar nyelv tanulása pedig a felperes származási országában akár szervezett iskolai, akár online képzés formájában is megvalósítható, ezért az

alperes mérlegelése nem volt logikátlan és jogszerűtlen, amikor ezen körülmények értékelése mellett a kérelem elutasításáról döntött.

[41] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a kereset elbírálásánál ugyanezen bíróság másik tanácsának a felperesi házastárs azonos kérelemmel összefüggő határozata jogszerűségének vizsgálata alapján meghozott ítélete nem kötötte.

[42] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az egyéb tartózkodási célt a felperes megfelelően nem igazolta, mert az általa megjelölt célok nem minősültek olyan méltányolandó egyéb körülményeknek, amely az egyéb célú tartózkodási engedély megadását eredményeznék, e körben pedig az alperes mérlegelése nem volt okszerűtlen vagy iratellenes.

[43] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy az alperes a megismételt fellebbezési eljárásban az ügyben irányadó releváns tényállást teljes körűen feltárta, határozatában a rendelkezésére álló bizonyítékokat hiánytalanul értékelte, az okszerű mérlegelés szempontjairól számot adott, amelyek alapján megalapozott döntést hozott, ezért a felperes keresetének elutasítása indokolt.

[44] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[45] *Az egyéb célú tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban a kérelmezőnek kell igazolnia és bizonyítékokkal alátámasztania, hogy a kérelem teljesítésének törvényi feltételei fennállanak.*

[46] *A hatóságnak a felperes által megjelölt egyéb cél körében – a mérlegelés szempontjait megjelölve – kell döntenie arról, hogy az egyéb célú tartózkodás feltételeit a felperes által előterjesztett kérelem teljesíti-e.*

Záró rész

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[48] A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárásban felszámított költsége megtérítésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján.

[49] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték viselésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2022. január 5.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő